

O hlouposti lidské písni zpívám vám.
O blbounech nejapných verše skládám.
Jde mi to hladce i obrace,
lidi nadšeně tleskají.

Ale ti, kteří se v písni poznají,
o vrácení peněz žádají.
Ale ti, kteří se v písni poznají,
o vrácení vstupného žádají.

Jak nechutné, jak zpupné,
jak potupné a jak smutné.

Pořadatel udělá dvě hromádky,
jednu pro mě a tu druhou pro hádky:
„Vraťte mi peníze, já chci prachy zpátky!“
blbouni zlostně volají.

Ale ti, kteří se v písni poznají,
o vrácení peněz žádají.
Ale ti, kteří se v písni poznají,
o vrácení vstupného žádají.

A po té se připojí i chytráci.
To asi aby měli ňákou legraci:
„Já chci taky něco, i když nejsem blbej!“
chytráci s blbcema volají.

Ale ti, kteří se v písni poznají,
o vrácení peněz žádají.
Ale ti, kteří se v písni poznají,
o vrácení vstupného žádají.

A když koncert skončí, sbalím fidlátka,
odjíždím a zavřu za sebou vrátka.
Stojí fronta v dáli, dav lidí se valí,
vypadají jako boží hovádka.

A ti, kteří se v písni poznali,
o vrácení peněz požádali.
A ti, kteří se v písni poznali,
o vrácení vstupného požádali.

Jak nechutné, jak zpupné,
jak potupné, jak smutné.

Vraťte nám vstupné!